

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, Arnhemi kohtumaja (Madalmaad) 22. aprillil 2016 – Jan Theodorus Arts versus Veevoederbedrijf Alpuro BV

(Kohtuasi C-227/16)

(2016/C 279/15)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, Arnhemi kohtumaja

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Jan Theodorus Arts

Vastustaja: Veevoederbedrijf Alpuro BV

Eelotsuse küsimused

1. Kas tingimuste kogum vasikate nuumamise ettevõtte ja integratsiooniettevõtte vahelises kokkuleppes [...], millest tuleneb, et vastavalt nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määrusele (EÜ) nr 73/2009⁽¹⁾, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, vasikate nuumamise ettevõttele antud otsemakse jõuab üleskasvatatud vasikate hinnast mahaarvamise kaudu integratsiooniettevõttesse, on kehtiv, arvestades nimetatud määruse eesmärke, eelkõige rahuldava elatusaseme kindlustamist põllumajandustootjatele otsese sissetulekutoetuse kaudu, samuti inimese ja looma tervise, keskkonna ja loomade heaolu toetamist?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt: kas siseriiklikel kohtutel on määruse nr 73/2009 eesmärkide rikkumise korral õigus muuta kokkulepet doktriini *clausula-rebus-sic-stantibus* alusel selliselt, et tühisuse kaudu integratsiooniettevõttele tekkiv negatiivne mõju kõrvaldatakse täies ulatuses või osaliselt, eelkõige üleskasvatatud vasikate hinna vähendamise kaudu?

⁽¹⁾ Nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003 (ELT 2009, L 30, lk 16).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Hamburg (Saksamaa) 25. aprillil 2016 – Merck KGaA versus Merck & Co. Inc. jt

(Kohtuasi C-231/16)

(2016/C 279/16)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Merck KGaA

Kostjad: Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme Corp, MSD Sharp & Dohme GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi⁽¹⁾ kohta artikli 109 lõike 1 punktis a esitatud mõistet „samal alusel” tuleb tõlgendada nii, et ühe ja sama domeeni alt kättesaadava ning kogu maailmas ja seega ka Euroopa Liidus identse veebilehekülje haldamine ja kasutamine, mille tõttu on eri liikmesriikide kohtutele seoses rikkumisega esitatud samu pooli hõlmavad hagid, kusjuures ühe hagi aluseks on Euroopa Liidu kaubamärk ja teise hagi aluseks siseriiklik kaubamärk, vastavad sellele tingimusele?
2. Kas nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta artikli 109 lõike 1 punktis a esitatud mõistet „samal alusel” tuleb tõlgendada nii, et internetis kogu maailmas ja seega ka Euroopa Liidus domeeni facebook.com ja/või youtube.com ja/või twitter.com alt identselt kättesaadavate sisude haldamine ja kasutamine vastava domeeni facebook.com ja/või youtube.com ja/või twitter.com kaudu ühe ja sama kasutajanimega, mille tõttu on eri liikmesriikide kohtutele seoses rikkumisega esitatud samu pooli hõlmavad hagid, kusjuures ühe hagi aluseks on Euroopa Liidu kaubamärk ja teise hagi aluseks siseriiklik kaubamärk, vastavad igauks sellele tingimusele?
3. Kas nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta artikli 109 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi „kohus, kellele ei esitatud hagi esimesena” seoses Euroopa Liidu kaubamärgi rikkumisega, mis seisneb ühe ja sama domeeni alt kättesaadava ning kogu maailmas ja seega ka Euroopa Liidus identse veebilehekülje haldamises, ja kes lahendab nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta artikli 97 lõike 2 ja artikli 98 lõike 1 punkti a alusel esitatud nõudeid seoses iga liikmesriigi territooriumil toime pandud rikkumiste või rikkumiste ohuga, peab kahekordse identsuse osas loobuma oma pädevusest asja lahendada nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta artikli 109 lõike 1 punkti a alusel ainult asjaomase teise liikmesriigi territooriumi osas, kus hagi esitati kohtule „esimesena” seoses sellise siseriikliku kaubamärgi rikkumisega, mis on identne Euroopa Liidu kaubamärgiga, mille kohta ei esitatud hagi esimesena, ja mis kehtib identsete kaupade suhtes, kusjuures ka see rikkumine seisneb ühe ja sama domeeni alt kättesaadava ning kogu maailmas ja seega ka Euroopa Liidus identse veebilehekülje haldamises ja kasutamises, või peab „kohus, kellele ei esitatud hagi esimesena”, sellises olukorras loobuma oma pädevusest kahekordse identsuse osas kõikide talle nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta artikli 97 lõike 2 ja artikli 98 lõike 1 punkti a alusel seoses iga liikmesriigi territooriumil toime pandud rikkumiste või rikkumiste ohuga ja seega kogu Euroopa Liidu territooriumit hõlmavate nõuete osas?
4. Kas nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta artikli 109 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi „kohus, kellele ei esitatud hagi esimesena” seoses Euroopa Liidu kaubamärgi rikkumisega, mis seisneb internetis kogu maailmas ja seega ka Euroopa Liidus domeeni facebook.com ja/või youtube.com ja/või twitter.com alt identselt kättesaadavate sisude haldamises ja kasutamises vastava domeeni facebook.com ja/või youtube.com ja/või twitter.com kaudu ühe ja sama kasutajanimega, ja kes lahendab nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta artikli 97 lõike 2 ja artikli 98 lõike 1 punkti a alusel esitatud nõudeid seoses iga liikmesriigi territooriumil toime pandud rikkumiste või rikkumiste ohuga, peab kahekordse identsuse osas loobuma oma pädevusest asja lahendada nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta artikli 109 lõike 1 punkti a alusel ainult asjaomase teise liikmesriigi territooriumi osas, kus hagi esitati kohtule „esimesena” seoses sellise siseriikliku kaubamärgi rikkumisega, mis on identne Euroopa Liidu kaubamärgiga, mille kohta ei esitatud hagi esimesena, ja mis kehtib identsete kaupade suhtes, kusjuures ka see rikkumine seisneb internetis kogu maailmas ja seega ka Euroopa Liidus domeeni facebook.com ja/või youtube.com ja/või twitter.com alt identselt kättesaadavate sisude haldamises ja kasutamises vastava domeeni facebook.com ja/või youtube.com ja/või twitter.com kaudu ühe ja sama kasutajanimega, või peab „kohus, kellele ei esitatud hagi esimesena”, sellises olukorras loobuma oma pädevusest kahekordse identsuse osas kõikide talle nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta artikli 97 lõike 2 ja artikli 98 lõike 1 punkti a alusel seoses iga liikmesriigi territooriumil toime pandud rikkumiste või rikkumiste ohuga ja seega kogu Euroopa Liidu territooriumit hõlmavate nõuete osas?

5. Kas nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta artikli 109 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et sellise hagi tagasivõtmine – mis on esitatud seoses Euroopa Liidu kaubamärgi rikkumisega, mis seisneb ühe ja sama domeeni alt kättesaadava ning kogu maailmas ja seega ka Euroopa Liidus identse veebilehekülje haldamises, ja mis on esitatud „kohtule, kellele ei esitatud hagi esimesena”, kuid kellele esitati algselt nõuded nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta artikli 97 lõike 2 ja artikli 98 lõike 1 punkti a alusel seoses iga liikmesriigi territooriumil toime pandud rikkumiste või rikkumiste ohuga – selle teise liikmesriigi territooriumi osas, kus hagi esitati kohtule „esimesena” seoses sellise siseriikliku kaubamärgi rikkumisega, mis on identne Euroopa Liidu kaubamärgiga, mille kohta ei esitatud hagi esimesena, ja mis kehtib identsete kaupade suhtes, kusjuures ka see rikkumine seisneb ühe ja sama domeeni alt kättesaadava ning kogu maailmas ja seega ka Euroopa Liidus identse veebilehekülje haldamises ja kasutamises, ei luba kahekordse identsuse osas „kohtul, kellele ei esitatud hagi esimesena”, loobuda oma pädevusest asja lahendada nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta artikli 109 lõike 1 punkti a alusel?
6. Kas nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta artikli 109 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et sellise hagi tagasivõtmine – mis on esitatud seoses Euroopa Liidu kaubamärgi rikkumisega, mis seisneb internetis kogu maailmas ja seega ka Euroopa Liidus domeeni facebook.com ja/või youtube.com ja/või twitter.com alt identselt kättesaadavate sisude haldamises ja kasutamises vastava domeeni facebook.com ja/või youtube.com ja/või twitter.com kaudu ühe ja sama kasutajanimega, ja mis on esitatud „kohtule, kellele ei esitatud hagi esimesena”, kuid kellele esitati algselt nõuded nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta artikli 97 lõike 2 ja artikli 98 lõike 1 punkti a alusel seoses iga liikmesriigi territooriumil toime pandud rikkumiste või rikkumiste ohuga – selle teise liikmesriigi territooriumi osas, kus hagi esitati kohtule „esimesena” seoses sellise siseriikliku kaubamärgi rikkumisega, mis on identne Euroopa Liidu kaubamärgiga, mille kohta ei esitatud hagi esimesena, ja mis kehtib identsete kaupade suhtes, kusjuures ka see rikkumine seisneb internetis kogu maailmas ja seega ka Euroopa Liidus domeeni facebook.com ja/või youtube.com ja/või twitter.com alt identselt kättesaadavate sisude haldamises ja kasutamises vastava domeeni facebook.com ja/või youtube.com ja/või twitter.com kaudu ühe ja sama kasutajanimega, ei luba kahekordse identsuse osas „kohtul, kellele ei esitatud hagi esimesena”, loobuda oma pädevusest asja lahendada nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta artikli 109 lõike 1 punkti a alusel?
7. Kas nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta artikli 109 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et sõnastusest „kui asjaomased kaubamärgid on identsed ja kehtivad identsete kaupade või teenuste puhul” tuleneb kaubamärkide identsuse puhul selle „kohtu, kellele ei esitatud hagi esimesena” pädevuse puudumine ainult *sellises ulatuses*, milles liidu kaubamärk ja asjaomane siseriiklik kaubamärk on registreeritud samade kaupade ja/või teenuste jaoks, või puudub „kohtu, kellele ei esitatud hagi esimesena”, pädevus *täiesti*, olgugi et selles kohtus hagi alusena nimetatud Euroopa Liidu kaubamärk kehtib veel ka teiste kaupade ja/või teenuste suhtes, – mis ei ole teise, siseriikliku kaubamärgiga kaitstud –, aga mille puhul on võimalik arvesse võtta identsust või sarnasust toimingutega, mille puhul heidetakse ette rikkumist?

(¹) ELT L 78, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Social n° 30 de Barcelona (Hispaania) 27. aprillil 2016 – Antonio Miravittles Ciurana, Alberto Marina Lorente, Jorge Benito García ja Juan Gregorio Benito García versus Contimark S.A. ja Jordi Socías Gispert

(Kohtuasi C-243/16)

(2016/C 279/17)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Social n° 30 de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Sissenõudjad: Antonio Miravittles Ciurana, Alberto Marina Lorente, Jorge Benito García ja Juan Gregorio Benito García